

FJALA E ATIT TE SHENJTE FRANÇESK PER AKSIONIN KATOLIK ITALIAN

*Sheshi Shën Pjetri
E djelë, 30 prill 2017*

Të dashur miq të Aksionit Katolik, mirëdita!

Jam me të vërtetë i lumtur që ju takoj sot, kaq të shumtë në numër e në festë për 150 – vjetorin e themelimit të Shoqatës suaj, Ju përshëndes të gjithëve me dashuri duke filluar nga Asistenti i përgjithshëm e nga Presidenti kombëtar, që i falenderoj për fjalët me të cilat bënë hyrjen e këtij takimi. Lindja e Aksionit Katolik Italian ishte një ëndërr, lindur nga zemra e dy të rinjve, Mario Fani dhe Xhovani Akvaderni, që bë gjatë kësaj kohe një udhë e besimit për shumë breza, thirrje për shenjtëri për persona të shumtë: fëmijë, të rinj e të rritur që u bënë dishepuj të Jezusit dhe, për këtë, provuan të jetojnë si dëshmitarë të gëzueshëm të dashurisë së tij nëpër botë. Edhe për mua është pak si të jem në familje: babai im, gjyshja ime, ishin të Aksionit katolik!

Është një histori e buur dhe e rëndësishme, për të cilën keni shumë arsye për t'i qenë mirënjohës Zotit e për të cilat Kisha është mirënjohëse ndaj jush. Është historia e një populli të formuar nga burra e gra të çdo moshe e klase, që u vunë në provë mbi dëshirën për të jetuar së bashku takimin me Zotin: të vegjël e të mëdhenj, laikë e priftërinj, së bashku, pavarësisht nga pozita shoqërore, nga përgatitja kulturore, nga vendi i origjinës. Besimtarë laikë që në të gjitha kohërat kanë ndarë së bashku kërkimin e rrugëve mes të cilave ta kumtonin me jetën e tyre bukurinë e dashurisë së Hyut e të kontribuonin, me angazhimin e tyre dhe aftësitë e tyre, në ndërtimin e një shoqërie më të drejtë, më vëllazërore, më solidare. Është një histori pasioni për botën e për Kishën – më kujtohet kur ju fola për një libër të shkruar në Argjentinë në 1937 që thoshte: “Aksioni katolik është Pasion katolik”!- e brenda kësaj historie janë rritur figura ndriçuese burrash e grash me fe shembullore, që i kanë shërbyer Atdheut me bujari e kurajo.

Pasja e një historie të bukur prapa vetes nuk na shërben ama për të ecur me sytë prapa, nuk shërben për t'u parë në pasqyrë, nuk shërben për t'u ulur rehat në kolltuk! Mos e harroni këtë: Mos ecni me sytë mbrapa se do përplaseni! Mos u shihni në pasqyrë! Shumë prej nesh, jemi të shëmtuar, më mirë mirë të mos shihemi! E mos u rehatoni në kolltuk, se do dhjamoseni dhe ju bën keq për kolesterolin! Përkujtimi i një udhe të gjatë jete na ndihmon të bëhemi të vetëdijshëm se jemi një popull që ecën duke u kujdesur për të gjithë, duke e ndihmuar secilin të rritet si njeri e të rritet në besim, duke shpërndarë mëshirimin me të cilin Zoti na përkëdhel. Ju inkurajoj të vazhdoni të jeni një popull dishepujsh-misionarë që jetojnë e dëshmojnë gëzimin e vetëdijes se Zoti na do me një dashuri të pafund, e se bashkë me Të e duam thellë historinë ku jetojmë. Kështu na kanë mësuar dëshmitarët e mëdhenj të shenjtërisë që kanë hedhur trasenë e rrugës së shoqatës suaj, mes të cilëve më pëlqen të kujtoj Xhuzepe Toniolo, Armida Bareli, Pierxhorxho Frasati, Antonieta Meo, Terezio Oliveli, Vittorio Bashlé.

Aksion katolik, jeto në lartësinë e historisë sate! Jeto në lartësinë e këtyre grave e burrave që të kanë paraprirë!

Në këto njëqind e pesëdhjetë vjet Aksioni Katolik është karakterizuar gjithmonë nga një dashuri e madhe për Jezusin dhe për Kishën. Edhe sot jeni thirrur ta vazhdoni thirrjen tuaj të veçantë duke u venë në shërbim të dioqezave, rreth Ipeshkëvinjve- gjithmonë-, e nëpër famulli- gjithmonë – atje ku Kisha banon në mes njerëzve – gjithmonë.

I gjithë Populli i Hyut gëzon frytet e këtij dedikimit tuaj, jetuar në harmoni mes Kishës universale dhe Kishës së veçantë. Pikërisht te thirrja tipike e laikut për një shenjtëri të jetur përditë mund ta gjeni forcën dhe kurajon për ta jetuar besimin duke mbetur aty ku jeni, duke e bërë mikpritjen dhe bashkebesimin stilin me të cilin të bëheni të afërt me njeri-tjetrin, duke eksperimentuar bukurinë e përgjegjësisë së përbashkët. Mos u lodhni së përshtuar udhë nëpër të cilat mund ta rritni stilin e një sinodialiteti të mirëfilltë, një mënyrë për të qenë Popull i Hyut në të cilin kushdo mund të kontribuojë në një lexim të vëmendshëm, të medituar, që flet për shenjat e kohërave, për ta kuptuar e jetuar vullnetin e Hyut, të sigurt se aksioni i Shpirtit të Shenjtë vepron dhe i ben të reja çdo ditë të gjitha gjërat.

Ju ftoj ta çoni përpara përvojën tuaj apostolike me rrënjët te famullia, “ e cila nuk është një strukturë shteruese” – e kuptuat mirë? Famullia nuk është një strukturë shteruese! - , sepse është prani kishëtare në territor, fushë e dëgjimit të Fjalës, e rritjes së jetës së krishterë, e dialogut, e lajmërimit, e mëshirës bujare, e adhurimit dhe e kremtimit” (Esort. Ap. Evangelii gaudium, 28). Famullia është hapsira ku njerëzit mund të ndjehen të mirëpritur ashtu siç janë, e mund të shoqërohen mes udhëve të pjekurisë njerëzore e shpirtërore e të rriten në besimin e në dashurinë për krijesën e për vëllezërit. Kjo është e vërtetë ama, vetëm nëse famullia nuk mbyllet në vetvete, edhe nëse Aksioni Katolik që jeton në famulli nuk mbyllet në vetvete, por e ndihmon famullinë të mbetet në “kontakt me familjet e me jetën e popullit e të mos bëhet strukturë e stërzgjatur, e ndarë nga njerëzit apo një grup të zgjedhurish që shohin veten e tyre” (ibid). Ju lutem, kështu jo!

Të dashur anëtarë të Aksionit Katolik, çdo iniciativë e juaja, çdo propozim, çdo ecje, qoftë përvojë misionare, e destinuar për ungjillizimin, e jo për vetëruajtje. Përkatesia juaj ndaj dioqezës e famullisë u mishëroftë përgjatë rrugëve të qyteteve, të lagjeve e të fshatrave. Ashtu siç ka ndodhur në këto 150 vjet: ndjejeni fort brenda vetes suaj përgjegjësinë e hedhjes së farës së mirë të Ungjillit në jetën e botës, përmes shërbimit të bamirësisë, angazhimit politik, - futuni në politikë, por ju lutem, në politikën e madhe, në Politikën me germë të madhe! – edhe përmes pasionit edukues dhe pjesëmarrjes në ballafaqimin kulturor. Hapeni zemrën tuaj për të hapur zemrën e famullive tuaja. Jini udhëtarë të fesë, për t’i takuar të gjithë, për t’i mirëpritur të gjithë, për t’i dëgjuar të gjithë, për t’i përqaftuar të gjithë. Çdo jetë është e dashur për Zotin, çdo fytyrë na tregon fytyrën e Krishtit, veçanërisht atë të të varfrit, të atij që është i plagosur nga jeta e të atij që ndjehet i braktisur, të atij që i druhet vdekjes e kërkon strehë mes shtëpive tona, në qytetet tona. “Askush nuk mund të ndjehet i çliruar nga shqetësimi për të varfërit e për drejtësinë shoqërore” (ibid., 201).

Qendroni të hapur ndaj realitetit që ju rrethon. Kërkoni pa druajtje dialogun me kë jeton pranë jush, edhe me kë mendon ndryshe nga ju por ashtu si ju dëshiron paqe, drejtësi e vëllazërim. Tek dialogu mund të projektohet një e ardhme e ndarë me të tjerët. Përmes dialogut nderojmë paqen, kujdesemi për të gjithë dhe bisedojmë me të gjithë.

Të dashur fëmijë, të rinj e të rritur të Aksionit Katolik: shkoni, mbrriini në të gjitha skajet e periferive! Shkoni e atje bëhuni Kisha, me forcën e Shpirtit të Shenjtë!

Ju mbeshtettë mbrojtja amësore e Virgjërës së Papërlyer; ju shoqërofshin inkurajimi e vlerësimi i l'peshkëvinjve; ashtu si dhe Bekimi im që nga zemra jap sot mbi ju e mbi mbarë Shoqatën. Dhe ju lutem, mos harroni të luteni për mua!